

Tam za divokou řekou

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Tam za divokou řekou, tam kde perlí se brod,
já denně s rancem a dekou, prolézal dřavej plot.
Tam za tou divokou řekou, já vystříh do plotu vchod
a jako ta myš, já našel si skrýš a čekal na královnu Vod.

Jezdila na bílým koni, závoj jí ve větru vlál.
Já jako kluk blázen byl do ní, já tajně chtěl být její král.
Kdybych šel jinačí štrekou, tak se to nemohlo stát,
když přišla blíž, tak našla mou skrýš a začla mi spílat a lát.

Přiletěl na černým koni, oheň mu v očích jen plál,
zlatem mu opasek zvoní, snad to byl sám Vodní král.
Neřek mi: Hej, ani počkej. Když dojel půl cesty k nám,
jen revolver štěk a já se tak lek a v klobouku průvan teď mám.

Tam za divokou řekou, tam kde perlí se brod,
já se svým rancem a dekou, rychle jsem prásknul do bot.
Tam za tou divokou řekou, dávno je zpravenej plot
a královny Vod, už nejsou mi vhod, já najdu si jinačí brod.